

Myśli wprowadzające

Przestrzeń jest jedną z faz inicjalnego, kompleksowego tworzenia rzeczywistości.

Jest *momentum in statu nascendi*, kiedy czas, przestrzeń, materia i myśl Uniwersum w swojej absolutnej osobliwości zaczynały się rozdzielać z maksymalnie spiętrzonej gęstości w objętości zerowej gęstości w spektrum nieskończoności poprzez energię wyzwolenia absolutnego (Big Bang). Energia ta stała się kontynuacją Początku. Początkiem była inicjacja myśli prowadząca do rozpadu absolutnej gęstości objętościowej w masie zerowej, w której to gęstości czas był rozdzielony spektralnie pomiędzy zerową objętość i zerową masę. Entropia tego swoistego stanu inicjalnego była również zerowa, co implikowało, że, zgodnie z drugą zasadą termodynamiki Leibniza, jego entropia musiała zacząć rosnać, żeby umożliwić systemowi tworzenia ewoluowanie w momencie jego formowania w kierunku gradientu entropii. Natura stworzonej rzeczywistości bazuje zawsze na absolutnych przeciwieństwach, bo tylko one mogą gwarantować stabilność tego, co zostało stworzone po początku.

Taka więc nieskończoność we wszystkich momentach i fazach tworzenia, wspólnie z absolutną maksymalną gęstością, zawsze dominowały w jego ewoluowaniu. Gęstość absolutna była impulsem początku tworzenia, a jej przeciwieństwo – Nieskończoność – stawała się kontynuacją Początku. Początek ma swoją Nieskończoność, tak jak i Nieskończoność ma swój Początek.

Co jest pierwotne: przestrzeń czy czas? Co łączy przestrzeń z czasem?

W każdym momencie tworzenia były one jednością, aż kiedyś się rozdzieliły. Przestrzeń i czas były zawsze spójnie związane z tak zwanym Grand Design procesu tworzenia wszechświata. Były osnową tego procesu, falą myśli i rezonansem bez częstotliwości. Stały się przestrzennym wymiarem czasu i czasowym wymiarem przestrzeni. Te dwa wymiary stworzyły continuum rzeczywistości Początku. Ponieważ jednak Początek ma swoją osobliwą naturę, absolutny wymiar – czasoprzestrzeń (jeden i tylko jeden) – jest także osobliwy. Osobliwy wymiar czasoprzestrzeni miał swoją genezę w Wielkim Początku, a jego przestrzennego echa doświadczamy dzisiaj i doświadczać będziemy zawsze. W takiej osobliwej przestrzeni mieści się wielowymiarowość naszej rzeczywistości. Z zerowego punktu powstała wielowymiarowa przestrzeń.

Ewolucja absolutnie maksymalnie zagęszczonej myśli w maksymalnie rozwijającą się przestrzeń. Można więc stwierdzić, że jej inicjalnym atrybutem jest energia Początku. Tworzenie i kreowanie czerpie z tej energii, żeby mogło zaistnieć.

Także i ja, tworząc i realizując moje malarstwo, odbieram i odczuwam tę energię, a jej gradient prowadzi mnie w procesie mojego tworzenia.

Wspomniane wyżej przeciwieństwa, nieskończoność kontra gęstość koncentracji, odkrywałam po swojemu jako twórcze inspiracje oraz jako osobisty, artystyczny przekaz.

Proces tworzenia jest procesem ciągłym, zawsze miał i ma swój początek i ewoluuje bez końca.

Introductory thoughts

Space is one of the phases of initial, complex creation of reality.

It comes from the *momentum in statu nascendi*, when time, space, matter and thought of Universum in their absolute singularity have started to split up from maximally stacked in zero volume density into the spectrum of infinity through energy of absolute release (Big Bang). This energy has become the continuation of the beginning. The beginning was the initiation of thought leading to decay of absolute volume density in zero mass. In this density time was spectrally split between zero volume and zero mass. Entropy of this specific initial state was also zero. Zero level of entropy of the system in its initial state has implied that in accordance to Leibniz and the second law of thermodynamics its entropy had to start to grow in order to enable the system of creation to evolve at the moment of its formation in the direction of entropy gradient. The nature of the created reality is based always on absolute opposites as only such opposites can guarantee stability of what has been created after the beginning.

Thus such infinity within all moments and phases of the creation combined with absolute maximal density have been always dominant in evolvement of creation. Absolute density was the impulse for the beginning of creation and its opposite – the infinity – was becoming the continuation of the beginning. The beginning has its own infinity as infinity has its own beginning.

Whether space or time are primordial? What connects space with time?

In every moment of creation they were both united and one day they split up. Space and time were always consistently linked to so called Grand Design Process of the creation of universe. They were warp of this process, the wave of thoughts and resonance without frequency. They became spatial dimension of time and time dimension of space. These two dimensions have formed the continuum of reality of the beginning. Because however the beginning is of singular art, therefore the absolute dimension – timespace (one and only one) is also singular. The singular dimension of time space has its genesis in the Big Beginning and we experience and detect its echo today and we will always detect and experience it. In such singular space the multidimensionality of our reality is enveloped. From zero point the multidimensional space was arised.

Absolute evolution of maximally concentrated thought into maximal stretching space.

So it can be concluded that the initial attribute of space from the moments of its creation is energy of the beginning. Creation draw from this energy in order to come into being.

Also me, creating and realizing my painting, I detect and percept this energy.

The gradient of this energy guides me throughout the process of my creation.

The opposites, infinity versus density of concentration – all mentioned above, I percept my own way as creative inspirations and as personal artistic message.

Process of creation is a continuous process. It has had and it has always its beginning and it evolves without end.